

oförsigtighet i detta hänseende har varit, att jag ett par gånger i Senaten till upplysning yttrat, att jag fått den och den underrättelsen, nemligen om saker, som hvar man kan få veta. Men jag har längesedan lärt inse, att äfven sådant ger afunden spelrum, ehuru naturligt jag finner det, att hvar och en i sina angelägenheter (allmänna förstås) borde söka upplysning och ledning.

Men, såsom jag förut haft äran nämna, meddelandena hafva här säkra vägar till Offentligheten. Så kom oss underrättelsen om senaste uppslag i myntfrågan tillhanda från Landskontoret härstädes.

Senaten beslöt i går i frågan. Justering sker i dag. Pengar erbjudas – ehuru fordran derpå visst icke är vacker. Finansministerns uppställning är likväl mensklig. Här har skett försök att stegra fordringarne. 10

Ob caussas sonticas skall jag hafva äran öfversända en afskrift af expeditionen, hvilken jag ödmjukast beder Herr Senatorn hafva godheten använda.

Sorgliga underrättelser finnas härifrån att meddela, emedan rågvexten för året måste blifva dålig – mångenstädes ingen. Det senare mest i Kuopio län, i Haapajärvi härad i Uleåborgs, i Laukkas och delvis i Kuortane och Pedersöre härader i Wasa län. Tidningsnotiserna äro dock såsom alltid värre än verkligheten. 20

Utän medel att möta faran äro vi icke. Men måste mycket utlånas och på lång tid, så blir åter kreditivs upptagande nödvändigt. Till Kuopio län begäres 20 000 tunno rågutsäde, till Wasa 15 000 tunno. Derför finnes råd. Men skall mjöl köpas för vintern till brödföda – då inträder behof af kreditiv.

Gud skall veta, huru sorgligt det är, att hafva all denna kamp att genomgå. Men manligt bäras måste den.

Motseende glädjen att få råka Herr Senatorn härstädes, har jag äran med utmärktaste Högaktning framhärda

Välborne Herr Senatorns
ödmjukaste tjenare
Joh. Vilh. Snellman 30

Helsingfors den 20 Juni 1865.

466 C. HOBIN – J. V. SNELLMAN 25.VI 1865

HUB, JVS handskriftssamling

Högädle och Höglärde Herr Doktor, Senator och Riddare. 40

Jag känner lifligt att jag redan alltförmycket tagit för mina angelägenheter ej mindre Herr Senatorns än Kejseliga Senatens tålmod i anspråk, och beklagar djupt att omständigheternas magt tvingat mig och ännu tvingar att med dem nalkas högsta magten och thronens fot.

För min förmätenhet att skriftligen vända mig till Herr Senatorn, bönfaller jag om tillgift och önskar att min förtviflade belägenhet, under en tid och på en ort, der med än större nöd för dörren ingenting kan realiserars och der skulder knappast kunna betalas äfven med uppoffring af tillgångar till mångdubbelt värde, jemte den omständigheten att jag för tillfället är urstånd satt att personligen uppvakta Herr Senatorn, och tiden icke medger något uppskof, – måtte få gälla och höggunstigt anses som giltigt ursäkt. Anledningen till detta bref är att jag ämnat hembjuda Höga Kronan att till betalande eller i afräkning å 50

min ännu oguldne skuld för det erhållna lånet till uppköp af råg under sednaste missväxt år, hvilken skuld nu som bäst är under execution, taga en mig tillhörig frälseegendom i Wiitasaari socken, som enligt mitt och mångas med mig förmenande till ingenting bättre skulle egna sig än till kronopark. Det är Lakomäki frälse i Wiitasaari socken, om 14 000 tunlands samlad jordvidd, nästan uteslutande bestående af skogsmark och icke heller till annat tjenlig, beläget vid vattudraget, som leder till Päjjäne, i midten af ortens Krono skogar, och som har efter ungefärlig beräkning nu redan 60 000 stycken grofva stammar till masteträd bjelk och sågstock, 60 000 groft timmer och 80 000 klenare timmer, utom ung och små skog till oberäkneligt antal.

Jag vågar tro att frågan förtjenar att undersökas, och vill till en början icke annat än att mitt anbud måtte öfverlemnas till forststyrelsens utlåtande, men man har sagt mig att saken kunde möjligen tagas under slutlig pröfning utan sådan remiss och då naturligen afslås. Det är härom jag i djup ödmjukhet och wördsamt vågar utbedja mig, Herr Senatorns gunstbenägna yttrande, – huruvida jag nemligen kan våga med en slik underdånig hemställan inkomma till Hans Kejslerliga Majestät, samt huruvida hopp vore att ärendet genast icke definitivt skulle afgöras, utan remitteras till forststyrelsens undersökning och utlåtande. Beviljas en sådan remiss först i Augusti, så går för vederbörande forstmästare mer än sex veckor af den bästa undersöknings tiden förlorad, afgöres frågan åter genast utan remiss, så är naturligtvis intet vunnet med att inge densamma.

Nu under en tid då jordbruket så väl för mig som andra totalt misslyckats, mina skogar icke kunnat realiseras, i anseende till att de icke mindre än fyra stora Bolag som äro bildade i och för såg anläggningar baserade på skogar inom Päjjäne vattensystem, ändast vänta på att arbetena vid Lahtis jernbanan och Kymmene elfs ränsning i och för stock flötning skall påbörjas, samt min enda förtjenst Jyväskylä Lazarett fräntogs mig, gör att min affärs ställning är mer än brydsam, så att jag nu har verkeligt behof af förbarmande uppskof, med betalningen af mina skulder, och hjälp på något sätt.

Jag upprepar min ödmjuka bönfällan att min förmäthenhet att i bref vända mig till Herr Senatorn icke måtte räknas mig och min sak till last, och har jag den äran att med utmärktaste Högaktning och vördnad teckna mig

Högädle och Högglärde Herr Doktorn, Senatorn och Riddarens

Ödmjukaste tjenare
C. Hobin.

Jyväskylä den 25 Junii 1865.

467 J. V. SNELLMAN – K. J. JÄGERHORN 27.VI
1865

HUB, Diverse brev

50 Välborne Herr Referendariesekreterare

Enligt benäget löfte hoppas jag få mottaga listor, öfver hvad som passerat.

Haf godheten tillika underrätta mig om, hvad som inlupit från Wasa och Uleåborgs län, huru långt det kommit med utsäde till Jyväskylä